

G ž o r n y

Kóš a Dróšma.

To je:

jedny dwazetk starych serbskich spjewow
sa mlody wešely lud.

Słoby tu k tym dwazecz spjewam su k dostaczu wotpisane ja
1. nřl. pola Sažozerja w Wojerezach.

Dřeczi sbjer.

2/8° - 140

Wojerezach,

sažożene a čřiščežane wot S. Kulmana, 1863.

66. Łubny pola rowa.

(Po swojim hłosu.)

1. Dobry wječor, maczerka! hdže je wascha dzowczicžka? Trudlaj du, ta la la — hdže je wascha dzowczicžka?

2. „Moja dzowka domach nej“, wona je mi wumrjeta. Trudlaj du, ta la la — wona je mi wumrjeta.“

3. Hólcžil sawroczi konika, rajtowasche na kerchow, trudlaj du, ta la la — rajtowasche na kerchow.

4. Tši krócž kerchow wobrajtwa; na jej rowežku posasta. Trudlaj du, ta la la — na jej rowežku posasta.

5. „Schtaha by mi cžinika, so by ty mi wumrjeta? Trudlaj du, ta la la — so by ty mi wumrjeta?“

6. „„Schto dha na tym swjeczi chzu? wšchitzy ludžjo na mne by. Trudlaj du, ta la la — wšchitzy ludžjo na mne by.““

7. Hólcžil sawroczi konika, rajtowasche sašo precž. Trudlaj du, ta la la — rajtowasche sašo precž.

8. Konik weſlje ſaſkaſa, hólčžik ſrudnje ſa-
płaka. Trudlaj du, ta la la — Hólčžik ſrudnje
ſapłaka.

9. „Nepłacž, nepłacž, luby mój! Wſchaſ
je w ſwjećzi holzow doſcž. Trudlaj du, ta la
la — Wſchaſ je w ſwjećzi holzow doſcž.

10. „„Holzow je drje w ſwjećzi doſcž,
ale žana kaž ty bje. Trudlaj du, ta la la —
ale žana kaž ty bje!““

67. Katržinka ſ delneje Hórki.

(Po ſwojim hłošu.)

1. Wujerjowſkej ſemi jara džiwna wójna:
nemóhła tam woſtacž žana cžiſta knežna.

2. Žana cžiſta knežna, žana burſka džowka,
nemohła tam bydlicž žana młoda holza.

3. Schtož jenož ta jena korežmarjowa džowka,
tam we delnej Hórzy ſ menom Katržinka.

4. Hdnyž bje tolej ſ honik Wujerjowſki pa-
nik, dať je ſo wón weſzi na Sohlerſki hermanſ.

5. A je ſej tam kupik žyťu trubu płatu,
ſomota ſto łochczi, ł temu bjeťu židu.

6. Dať ſej potom ſchiczi rjanu žónſku
draſtu, dať ſej woblez do nej, do tej žónſkej
draſty.

7. Dať ſo potom weszi ſa knežnicžku cžeſnu,
do delneje Hórki na dwór forczmarjowu.

8. „Pomhaj Boh! forczmarjo, chzynť me
hospodowacz, jenu jen'cžku nóžku me a moje
konje.“

9. „„Hospodowacz chzynť cže, ale toža ni-
mam, žan'ho toža tebi, žanej' rodžje konjom.““

10. „Wohladať ſo toža, wohladať ſo
ródžje! Nech mi konje steja ſredža twoj'ho dwora.

11. Za pať chzu ſo lehnyčž do komorki cžje-
mnej', do komorki próſnej' na tu twerdu ławku.

12. Pſchekhowaj me jeno pſched Wujerſkim
panjom, pſched tym Lucžibarjom, pſched tym
helſkim hčarjom.“

13. „„Dyrbjať hospodowacz tebe džeńſa
w nožy, dyrbjať cže pſchekhowacz? Sefančacz
cže dyrbu,

14. Do džeſaczich ſankow do džeſatej'
ſtwicžki, k mojej lubej džowžy k ranej Katržinžy.““

15. Hdnyž bjeſche tam pſchiſčto woſredža
poť nožy, woſredža poť nožy, počža holcžo
wołacz:

16. „„„Budže pſej ſkoržene na mojego
nana! Na Wujerſč'ho pana, na t'ho helſč'ho
čharja!

17. Na Wujersk'ho pana, na t'ho Lucžibarja,
 kiž je čješ mi kranyt, seleny mój wjenasch! " " "

18. „Pšheczo holcžo ptašch. Wschaf masch
 tu tsi rody, rody murjowane, hishcze wulke
 kubto.“

19. „„„„Wohladaj šo rodow, rodow mu-
 rjowaných, wohladaj šo kubta, wulkeho mi kubta.

20. Sa stoto ród skrydnu, sa šljebro tež
 kubto; čješ pať nedostanu sa stoto a šljebro.

21. Hdnyž šym pred šo weskta wołali šu
 ludžo: Šow šo wese holcžka korcžmarjowa
 džowka.

22. Powesu šo njetko wschitzy budža pra-
 jicž: Tam šo wese kurwa Wujerjowsk'ho pana.

68. Ššwjerna luboš.

(Po šwojim htošu.)

1. Chžyt je knes hólčžik wędžeczi, :, Haj, dom
 dideraj, haj dom dideraj, kať w zušym kraju je.

2. Dať je šej džjetacz křytny woš, :, haj,
 dom dideraj zc. šchtyr' brune do neho.

3. Dať je šo wesz psches tajki kraj, :, haj,
 dom dideraj zc. hdžež ludži pschahaja.

4. Pšchahnyli hólčžka do pťuha, :, haj, dom
 dideraj zc. do pťuha cžežkeho.

3. Šo nehnjewaj ty holecžo ,: , wschať tebe ja tež lubo mam.

4. „Wo tajku lubošž nerodžu ,: , hdyž tebe šama nekrydnu.“

5. A wsatoj staj šo sa rucžžy ,: , a wedtoj staj šo psches tucžku.

6. Do poť slaj tucžki nepschischtoj ,: , a dwaj staj rodaj nadeschtoj.

7. „ „Njetklej mi poweš holecžo ,: , w kotrym ty rodži bydlicž chžesch? “ “

8. „Bydlu , mój luby , w kotrymž je ,: , šymli jeno pschez' pschi tebi!“

70. Hospoda.

(Po šwojim hłošu.)

1. Wo nicžo šo ja nestaram hacž hdže b'du džeńša w nožy spacž, fiderallala, fiderassasa — hacž hdže b'du džeńša zc.

2. Tam w hajku, ljesku selenym, tam budu džeńša w nožy spacž. Fiderallala, fiderassasa — tam budu džeńša zc.

3. Na moju lubku spominacž tu žyťu, doťhu, dobru nóž. Fiderallala, fiderassasa — tu žyťu, doťhu zc.

4. Na jeje licžko cžermene, na jeje perschczen

šljeborny. Šiderallala, šiderassasa — na jeje
perschczen zc.

71. Twerde luboszje.

(Po šwojim hłošu.)

1. Sweczorka, sweczorka wulka bje czma,
žane mi ludžo wjaz' nešwjeczachu,

2. Žane mi ludžo wjaz' nešedzachu, žane
mi schkowrencžki nespjewachu.

3. Hólcžik šwoj' lubku dom pschemodžesche
nimo t'ho hajka mi seleneho.

4. Nimo t'ho hajka mi seleneho, nimo t'ho
ferka mi rokotow'ho.

5. Tam šebi wonaj taš powedaschtaj, šwo-
ju tu nusu šej skoržeschtaj.

6. „Šyli ty šwarena moje dla; ja paš
šym šwareny twoje dla;

7. Dha naju luboszje rósno nech du, kaž
šu pred' njedy tež romadu schli;

8. Š wjetsikom, š deshcžikom rósno nech du,
taš šu pred' njedy tež romadu schli.

9. Š wjetsikom nech wschaš šo rosduneja,
š deshcžikom nech paš šo rospturneja.“

10. „„„Worzel a želešo twerda wjež je, na-
ju te luboszje wele twerdse.

11. Worzel a želešo kowar dźjeťa, naju te
luboszje žadyn cźloweš.

12. Worzel a želešo rósno tež dže naju te
luboszje nidy wjazy! " "

72. Lubny pschindže s žusby.

(Po swojim htošu.)

1. Hólcziš tón prjeni mól saktapa: „Stan
wschaš a woczjin mi holecžo, haj holecžo.“

2. Holcžo to s horda jom wotmolwi: „„Do
paš šo nidy czi nestane, haj nestane.

3. Za šym džen lubemu šlubita šo chzu
jem' stajna a šwjerna bycz, haj šwjerna bycz.

4. Wón je mi šlubit saš' ke mni pschincž,
hdyž budže mi topoš s róžemi kczjecž, haj s ró-
žemi kczjecž.“ "

5. „Topoš tón s róžemi neb'dže czi kczjecž,
lubny tón nebudže nidy saš pschincž, haj nidy
saš pschincž!

6. Hólcziš tón druhu mól saktapa: „Stan
wschaš a woczjin mi holecžo, haj holecžo.“

7. Holcžo to s horda jom wotmolwi: „„Do
paš šo nidy czi nestane, haj nestane.

8. Za šym džen lubemu šlubita šo chzu
jem' stajna a šwjerna bycz, haj šwjerna bycz.

9. Wón je mi flubiť saß fe mni pschincž hdyž budže werba mi wischnje mjecz, haj wischnje mjecz." "

10. „Werba ta wischnje czi nesmjeje, luby tón nidy saß nepschindže, haj nepschindže.

11. Hólcžik tón tsecži mol saktapa: „Stan horje a woczín mi holecžo, haj holecžo.

12. Holecžo to s horda jom wotmolwi: „„So pať so nidy czi nestane, haj nestane.

13. Za šym džen lubemu flubiťa so chzu jem' slajna a šwjerna bycz, haj šwjerna bycz.

14. Wón je mi flubiť saß fe mni pschincž, hdyž budže deshcžik mi winko hicž."

15. „Deshcžik tón winko czi nepóndže, luby tón nidy saß nepschindže, haj nepschindže."

16. Holecžo to ljedny tam dorosemi so je to jeje lubeho rycž, haj lubeho rycž.

17. So je to jeje lubeho rycž; stany a puschcži pschez' lubeho nuž, haj lubeho nuž.

18. S jenej tej rucžku jom woczinesche, s druhej tej rucžku ho witasche, haj witasche.

19. „„Witaj tu, witaj tu! luby mój, džeha šy tola tať dołho byť, haj dołho byť?

20. Wcžera so minyło šydom ljet, hacž šmój šej flubiťoj šwojej bycz, haj šwojej bycz?" "

73. Trawarka a luby.

(Po swojim hłosu.)

1. Ha schka je holeczka trawu žnecz na łuczku selenu, tala dritom talala — na łuczku selenu.

2. Pšchirajtomat je rajtar k nej na konju schumelu, tala dritom — na konju schumelu.

3. Swjasat je swoj'ho konika pod lipu selenu tala dritom — pod lipu selenu.

4. Ze rospokožit mantl swój na łuczku selenu, tala dritom — na łuczku selenu.

5. „Poj, byn bo ke mni na mantl ty rjane holecžo, tala dritom — ty rjane holecžo.“

6. „„Ššo k tebi delje nešynu tej' trawy mašo mam. Tala dritom — Tej' trawy mašo mam.““

7. „Za chzu czi dobru radu dacž, chzeschli me poštuchacž. Tala dritom — chzeschli me poštuchacž.“

8. Ssej porščik sawal do lapki do róschka schóržuschka, tala dritom — do róschka schóržuschka.

9. A reč ty twojej macžeri, so by bo srjesata, tala dritom — so by bo srjesata.“

10. „„Mojej macžeri ja nešmjem thacž, jej dyrbu prawdu snacž, tala dritom — jej dyrbu prawdu snacž.““

11. Och, maczje, luba maczerka! Tón rajtar
chze me mjecz. Dala dritom — tón rajtar chze
me mjecz." "

74. Romanza.

(Po swojim hłosu.)

1. Wschitzy panja s wójny czahnu ,:, ho,
hej — s wójny czahnu.

2. Sedyn pań sej konja wedze ,:, ho, hej —
konja wedze.

3. Na tym konju bedto leži ,:, ho, hej —
bedto leži.

4. Na tym bedki pani bedzi ,:, ho, hej —
pani bedzi.

5. Pani ta ma stoty pershczen ,:, ho, hej
stoty pershczeń.

6. Pershczeń tón ma módre wofo ,:, ho,
hej — módre wofo.

7. Psches to wofo woda bježi ,:, ho, hej
— woda bježi.

8. Na tej wodzi trawa rosze ,:, ho, hej —
trawa rosze.

9. Po tej trawi pawy fhodža ,:, ho, hej —
pawy fhodža.

10. Rjana pani pawy paže ,:, ho, hej —
pawy paže.

11. Hishcže pschi nich židu pschedže :: ho,
hej — židu pschedže.

12. S teje židny wjenzy wije ::, ho, hej —
wjenzy wije.

13. Saduť je tam czichi wjetsiř ::, ho, hej
— czichi wjetsiř.

14. Wsať je wjenaschť do korcźmicźki ::, ho,
hej — do korcźmicźki.

15. Hdžež tam holzy kóřku hraja ::, ho,
hej — kóřku hraja.

16. Wo wjenz kóřkuja tsjo bratsja ::, ho,
hej — haj tsjo bratsja.

17. Młódsi wjenz na hłowu staji ::, ho,
hej — hłowu staji.

75. Žorty.

(Po swojim hłosu.)

1. Sady naschej pezy kuntworny hraja, kuns-
tworny hraja, cźerwene, selene řufnicźki maja.

2. We tej naschej řuži řaby rehtaja, řaby
rehtaja, řchjere a selene řabaty maja.

3. Sady naschej' kólnje wróblje twarja,
wróblje twarja, na řłabe řito a na bura řwarja.

4. We tej naschej bróžni řchjere móřhje piřch-
eža, řchjere móřhje piřch-čža, ř naljecžu řito na
drohotu cziřch-čža.

5. We tej naschej pschenzy pozpula ƚo ƚhoma, pozpula ƚo ƚhoma, „ƚup mi lijk! ƚup mi lijk!“ Juriko, woła.

6. Na poncschku naschim ƚedzi schjera ƚócžka, ƚedzi schjera ƚócžka, ƚuscheži tej móschinje ƚlowkowe póčžka.

7. W Kufawach tych naschich schƚórzn hwiŝdaja, schƚórzn hwiŝdaja, ƚoƚbaŝu wulku schtwórtŝ ŝeleny maja.

8. Po tej naschej mesy Wochoženjo czahnu, Wochoženjo czahnu, wesu na ƚermuschu ƚoƚmasu rjanu.

76. Neje to, dha je wono.

(Po swojim hƚoŝu.)

1. Schoƚ je tón hólcžik na hermanŝ, do mjesta Schpremerka, tirom — tiralala — do mjesta Schpremerka.

2. Ze ƚupiŝ ƚebi ƚ ƚuŝni pƚat, ŝa ƚoty jedyn ƚochcz, tirom — tiralala — ŝa ƚoty jedyn ƚochcz.

3. Daŝ je ƚej ŝchiczi ƚuŝnizu, tem' ƚrawzej woŝebnem, tirom — tiralala — tem' ƚrawzej woŝebnem.

4. „Lo nem'že byczi ƚuŝniza, ƚhornar jej ŝaluje. Tirom — tiralala — ƚhornar jej ŝaluje.“

5. „ „Ha nebudželi šufniza, dha nech je kholowa. Tirom — tiralala — dha nech je kholowa.“ „

6. „Kaš móže byczi kholowa, khopka jim faluje. Tirom — tiralala — khopka jim faluje.“

7. „ „Hdyž nemóže bycz kholowa, dha nech je schtrympiza. Tirom — tiralala — dha nech je schtrympiza.“ „

8. „Kaš móže byczi schtrympiza, pjata jej faluje. Tirom — tiralala — pjata jej faluje.“

9. „ „Hdyž nemóže bycz schtrympiza, dha nech je rukajza. Tirom — tiralala — dha nech je rukajza.“ „

10. „Kaš móže byczi rukajza, palza džen faluje. Tirom — tiralala — palza džen faluje.“

11. „ „Hdyž nemóže bycz rukajza, dha nech je lubzy laž. Tirom — tiralala — dha nech je lubzy laž.“ „

12. „Kaš móže byczi lubzy laž, rósčka jem' faluje. Tirom — tiralala — rósčka jem' faluje.“

13. „ „Hdyž nemóže bycz lubzy laž, dha nech je sapłata. Tirom — tiralala — dha nech je sapłata.“ „

14. „Kaš móže byczi sapłata, ju molje žerachu. Tirom — tiralala — ju molje sežrachu!“

77. Wón a wóna.

(Po swojim hłosu.)

1. „Njetklej mi poweš holecžo, schto je mi w symje selene, taš młódne selene?“
2. „„Sjedla tam steji na hórzy, ta je mi w symje selena, taš młódna selena.““
3. „Njetklej mi poweš holecžo, schto je mi w ljeczje beš fczenja, beš fczenja bješeho?“
4. „„Paprocz tam steji pod hórku, tón je mi w ljeczje beš fczjewa, beš fczjewa bješeho.““
5. „Njetklej mi poweš holecžo, schto je mi drósche bljebora, bljebora cžišeho?“
6. „„Tvoja ta cžešz, mój rucžany wjenz, tón je mi dróšchi bljebora, bljebora cžišeho.““
7. „Njetklej mi poweš holecžo, schto je mi lóžsche pericžka, Pericžka hušazoh?“
8. „„Naju romadupschindženje, to je mi lóžsche pericžka, pericžka hušazoh.““
9. „Njetklej mi poweš holecžo, schto je mi cžežsche kamenja, kamenja młónskeho?“
10. „„Naju to rósnodžjelenje, to je mi cžežsche kamenja, kamenja młónskeho.““

78. Paš tu, paš druhu.

(Po swojim hłosu.)

1. Hólcžik ijedže s Kulowa, rjane holecžo

pleje leń; wón jej praji dobry wječor, wono paš
bje šwjety dzeń.

2. „Holcžo, ty masch bjetej nóžy, newo-
masaj šej ty jej.“ „„Schto je czi wo mojej
nóžy, schaf ty nejšy luby mój.““

3. „Ty wschaf budžesch moja lubka, pój a
džerž mi konika.“ „„Konika dre chzu czi džer-
žecz, lubka twoja nebudu.““

4. „Wele šym jich lubo pomjet, na wschitke
ja sabudu; na tebe b'du tež 'schcže sabycž, hdyž
cže wjazy newidžu.“

5. „„Sjedž mi božemje, mój hólčžje, ty šy
metl šljedžazy; tebe nimam dale kedžbu, wo taj-
leho nerodžu.““

79. Wuženjenje.

(Po šwojim hłošu.)

1. Sjet je tón hólčžik šrolje dom ,:, haj
sefunderi, haj syndom, synderideryndom, šrolje
dom.

2. Mimo tej róžowej sahrody ,:, haj sefun-
deri, haj syndom, synderideryndom, sahrody.

3. We tej tam bjechu holzi tsi ,:, haj se-
funderi — zc.

4. Prjenja ta róžje schcipasche ,:, haj se-
funderi — zc.

5. Druha ta ranſi runaſche ,: , haj ſekun-
deri — 2c.

6. Tſecza ta wjenzy wijeſche ,: , haj ſekun-
deri — 2c.

7. Pſchi tym paſ jara ptaſaſche ,: , haj ſe-
kunderi — 2c.

8. Holzy te dyrbja ſ hólzami precz ,: , haj
ſekunderi — 2c.

9. Hanſa ta dyrbi ſ Janſom precz ,: , haj
ſekunderi — 2c.

80. Luby ſe ſwojej lubej.

(Po ſwojim htoſu.)

1. Skhilita je ſo ijedleńka ,: , jej wupanyto
holicžo.

2. Predy hacz k ſemi dopadže ,: , ju jeje
luby popadže.

3. „Nepopadaj me, luby mój ,: , ja jara
cžornej ruzy mam.“

4. „Na cžornej ruzy nehladam ,: , ale
na licžko cžerwene.

5. Licžicžko paſ je cžerwene ,: , a jara lubje
ſpodobnje.

6. Stup mi moj' holicžo na mój mecz ,: ,
a ſ mojom mecza na ſonja.

19. „„Šhto b'džemoj namaj kupowacz ,: ,: ty moja lubka najlubšcha?““

20. „Wjenza a borty nekupuj :,: Do hižom mamoj na hłowje.

21. Kup namaj radšje kolebku ,: ,: so móže-moj šo kolebacž.

81. Wobstajny luby.

(Po šwojim hłowu.)

1. Ša pjest tón dyrbi popeł bycz, a trawa luta ruta, predy hacž mój šo budžemoj, ty, lube džjeczo, šabycz.

2. Na wólschach dyrbja šlowki rošž, na rokotach lute tichješchny, predy hacž mój — 2c.

3. Na worž'lu dyrbi mjatlicžka rošž, na łamenjach luty demant, predy hacž mój — 2c.

4. Na lipach dyrbja jabłuka rošž, na dubach lute kruschwje, predy hacž mój — 2c.

5. Na brjesach dyrbja naliki rošž, na topołach lute rožje, predy hacž mój —

82. Božemje lubej.

(Po šwojim hłowu.)

1. Šdžež ta šwjetka woda bježi, tam moja lubka štajnje je. Moje dla, twoje dla — š teho kraja, š teho kraja, š teho kraja dyrbu ja.

2. Hdžež te jaŕne ſtónčžo ſwjećzi, tam moja lubka ſtajnje je. Dobra nóž tawſynt krócž, hdyž mój nemóžemoj ,:, hdyž mój nemóžemoj ſwojej bycz.

3. Spomniſch holcžo na te ſtowa, kotrež ſmój ſej prajitój: Moje dla, twoje dla — ſteho kraja dyrbu ja.

4. Na ſahrodzje pod jablonju, tam ſmój ſej taſ prajitej: dobra nóž tawſynt krócž — hdyž mój nemóžemoj ,:, hdyž mój nemóžemoj ſwojej bycz.

5. Hdnyž ja dyrbu ſmoj'ho kraja, do t'ho kraja zuſeho. Moje dla, twoje dla — ſteho kraja dyrbu ja.

6. Hdnyž ja dyrbu njeteſ wot tebe, necha ſo mi beſ tebe. Dobra nóž tawſynt krócž — hdyž mój nemóžemoj ,:, hdyž mój nemóžemoj ſwojej bycz.

83. Winkowa ſahroda.

(Po ſwojim hłoſu.)

1. Schót je tón hólčžif ,:, taſ ſahe ranſo won, haj, ſyndom, ſyndom, ſynduſchka — taſ ſahje ranſo won.

2. Schto wónu w tym hajku ,:, taſ ſahje ranſo chže, haj, ſyndom, ſyndom — zc.

3. Wón b'dže ßej rubacž ,:, te kije klonowe,
haj, syndom, syndom — 2c.

4. Sčto s tymi kijiemi ,:, s kijiemi klon'wymi,
haj syndom, syndom — 2c.

5. Wón b'dže ßej twaricž ,:, winkowu sah-
rodu, haj syndom, syndom — 2c.

6. Pšhilecžat je tam ,:, tam jedyn maty
ptacžk, haj syndom, syndom — 2c.

7. Kšche, kšche, ty ptacžko ,:, ty maty ne-
redže, haj syndom, syndom — 2c.

8. Nesčcipaj winka ,:, tych štódkich ja-
hodkow, haj syndom, syndom — 2c.

9. Te b'džemoj ijescži ,:, ja s lubku mojeju,
haj syndom, syndom — 2c.

10. Hdnyž k wjeromanju ,:, moj wobaj pón-
džemoj, haj syndom, syndom — 2c.

11. W prjenich tych wrotach ,:, tam heržy
piskaja, haj syndom, syndom — 2c.

12. Druhich tych wrotach ,:, tam steji ne-
westa, haj syndom, syndom — 2c.

13. Tšecžich tych wrotach ,:, tam bjeke
tóźko je, haj syndom, syndom — 2c.

14. Luby dže k tóžej ,:, holicžka šaptafny,
haj syndom, syndom — 2c.

15. Ssymli ja rosna ,: , dha storež me do morja, haj syndom, syndom — 2c.

16. Do morja łobokoh ,: , do morja schjerokoh, haj syndom, syndom — 2c.

17. Ssymli pař rjana ,: , da woš me šobu dom, haj syndom. syndom — 2c.

84. Wólne pacholo.

(Po šwojim hłošu.)

1. Chzesch ty widzić schtu ja šym? Za šym kudoh bura šyn, mau šo myšlje ženicž. ,: ,

2. Mi šo lubi rysz kón , rjane holecžo, šwjetka brón , hiszczu por pistolijow. ,: ,

3. Na wójnu ja počahnu, burej howsy wo- staju, Lubzy czenku kochlu. ,: ,

W o k a s a r .

	Čiřto		Čiřto
Chzesch ty wedzić schtu ja	84	Njetklej mi poweš holecžo	77
Chzynk je kneš hólčik wedž.	68	Sady naschej pezy kuntw.	75
Dobry wječor maczerka	66	Schoł je tón hólčik	83
Ha pjese tón dyrbi pop.	81	Schoł je tón hólčik na	76
Ha schka je holecžka tram.	73	Skhilika je šo ijedlenk.	80
Hdžež ta šwjetka woda bjež.	82	Swecžorka, swecžorka wul.	71
Hólčik ijedže s Kulowa	78	Wo nicžo šo ja nestaram	70
Hólčik tón prjeni mól	72	Wschitzy panja s wójny	74
Hójbiš dwje bjekej nóschzy	69	Wujerjowskej semi	67
Sjet je tón hólčik srolje	79		